

[Justitsministeren]

sikrere grundlag for vurderingen af voldens årsager og effekten af forskellige præventive og repressive foranstaltninger. En sådan forskningsopgave kan tænkes henlagt til rigspolitichefens politiforskningssekretariat, såfremt sekretariatet tilføres de nødvendige ressourcer hertil.

Endelig kan der iværksættes kriminalpræventive foranstaltninger over for bestemte persongrupper, f.eks. tryghedsskabende foranstaltninger for ældre og for grupper, der i særlig grad er udsat for risiko for at blive offer for volds kriminalitet.

Disse kriminalpræventive foranstaltninger, der retter sig mod forskellige personkredse, sigter dels til at give reel oplysning om volden, dens årsager og konsekvenser, dels til at påvirke holdningerne hos de mulige gerningsmænd og dels til at beskytte særligt udsatte grupper mod at blive offer for volds kriminalitet.

Den kæde af initiativer, som i de senere år er taget med henblik på at forstærke hjælpen til ofre for voldsforbrydelser, bør styrkes og følges op. Styrkelse af de offentlige tilbud til personer, der har været udsat for en voldsforbrydelse, kan f.eks. ske i form af, at den nyordning om tilbud om psykologbistand til bl.a. voldens ofre, som regeringen har gennemført, kan søges gjort permanent eller om nødvendigt styrket.

Endvidere kan det overvejes at styrke samarbejdet mellem det offentlige og de private kræfter, der indgår i bestræbelserne for at hjælpe voldens ofre.

4. Gennemførelsen af initiativer mod volden

Som nævnt er formålet med denne redegørelse og oplægget »En skærpet indsats mod vold« at lægge nogle overvejelser og løsningsmuligheder frem til debat. Oplægget indeholder regeringens bud på, hvorledes vi i fællesskab kan søge at komme volds kriminaliteten til livs. Oplægget er ikke udtryk for en færdigpakket løsning, som der hverken kan lægges til eller trækkes fra. Jeg ser derfor frem til en åben og fordomsfri debat omkring vore strategier med henblik på bekæmpelsen af volden.

Oplægget indeholder som nævnt en række forskelligartede initiativer, der har til formål at begrænse såvel den faktiske risiko som frygten for at blive offer for en voldsforbrydelse. Samtidig tilstræbes det yderligere at sikre retsstil-

lingen for og bistanden til de mennesker, der uforstyldt bliver offer for en voldsforbrydelse. Dette forudsætter et samspil af nye initiativer og et intensiveret samarbejde mellem myndigheder, der indgår i bekæmpelsen af volds kriminaliteten.

Lovgivningsinitiativer er i sig selv ikke tilstrækkeligt. Der må også ske en faktisk effektivisering af retsforfølgningen af voldsforbrydere, forøgelse af den præventive indsats og sikring af yderligere bistand til voldens ofre. Det er baggrunden for de mange forslag.

Kun hvis vi på alle områder klart markerer samfundets og den enkeltes afstandtagen til voldsforbrydelserne og deres gerningsmænd, kan vi nå det stillede mål. Det er vigtigt, at vi tilkendegiver, at vi ikke har givet op over for den helt uacceptable stigning i volds kriminaliteten, men tværtimod er indstillet på en offensiv indsats mod volden og dens gerningsmænd.

På grundlag af den debat og de politiske tilkendegivelser, som oplægget giver anledning til, vil jeg tage endelig stilling til, hvilke lovgivningsmæssige ændringer og administrative foranstaltninger der bør søges gennemført, og den nærmere udformning af et lovforslag herom med henblik på gennemførelse i indeværende folketings samling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 2:

Forslag til lov om folketingsvalg på Færøerne.
Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).
(Fremsat 7/10 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jacob Lindenskov (S):

Nærværende forslag til lov om folketingsvalg for Færøerne indeholder en generel modernisering af den gældende folketingsvalglov, der er fra 1956 og kun er blevet ændret på ganske få områder tre gange.

Moderniseringen har den danske folketingsvalglov som forbillede under hensyntagen til de særlige forhold på Færøerne. Desuden er selve lovstoffet ændret og moderniseret ved en

[Jacob Lindenskov]

række indholdsmæssige ændringer i forhold til nugældende folketingsvalglov, og ligeledes er der gennemført sproglige forenklinger og moderniseringer.

Af de reelle ændringer i lovforslaget kan jeg nævne afskaffelse af stillere af kandidater, ophævelse af adgang til at indgå valgforbund samt bogstavsbetegnelse for partierne, som man ikke har haft og ikke har, før denne lov træder i kraft; og så er der også andre, mindre væsentlige ændringer.

Selve lovforslaget indeholder detaljerede bestemmelser, og bemærkningerne til lovforslaget er meget fyldestgørende. Og så er der at sige, at lovforslaget har været forelagt for Justitsministeriet og Finansministeriet og ligeledes for det færøske hjemmestyre, der har godkendt forslaget, sådan som det ligger. Forslaget medfører ingen økonomiske konsekvenser for staten – til en forskel.

Der vælges to repræsentanter til Folketinget for Færøerne, og der står i det nye forslag, at Færøerne udgør ét valgområde; det står ikke i den gældende lov.

I forslaget findes en fortegnelse over valgdistrikterne og dertil hørende bygder. Bygdernes navne står opført på færøsk, altså som det skal være, med de fordanskede navne i parentes i de fleste tilfælde. Men egentlig undrer det mig, at nogle af disse navne stadig væk skrives i den meget, jeg kunne nok sige fordanskede, ja, jeg vil næsten sige forvrængede form. F.eks. bliver bygden Æðuvik i den danske form til Avevig, men dette ord Æðuvik har intet med Ave Maria at gøre, og skulle Æðuvik oversættes til dansk, så skulle det hedde Edderfuglevig. Det skyldes måske en eller anden af de danske præster i fordums tid, der har skullet ændre på tingene, men ikke har været så heldig. Jeg synes, at bygderne burde opføres med de egentlige navne, den færøske form.

Landsstyret har som sagt godkendt lovforslaget, og ligeledes har Lagtinget konfirmeret det, og på Socialdemokratiets vegne kan jeg anbefale forslaget, sådan som det foreligger.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 1993.

En af de praktiske ændringer i loven består i, at vælgernes kaldenavn – og ikke fulde navn mere – anføres på valglisten. Det kan også være en forenkling, idet man i ældre tid ofte gav det nyfødte barn op til 5-10 forskellige navne. Denne uskik er dog nok ikke gældende mere.

Jeg skal som sagt anbefale lovforslaget.

Karen Højte Jensen (KF):

Som bekendt blev den danske folketingsvalglov moderniseret i 1987, og nu er turen så kommet til den færøske folketingsvalglov. Det, der er lagt op til, er, at der i den udstrækning, det er relevant, vil blive skabt parallelitet mellem de danske og de færøske regler, og det synes jeg er ganske nyttigt.

Jeg vil ikke som hr. Jacob Lindenskov gå i detaljer – det er gjort på fortrinlig vis allerede – men jeg har naturligvis også, som hr. Jacob Lindenskov gjorde det, hæftet mig ved, at både Lagtinget og landsstyret har godkendt dette forslag. Jeg mener på den baggrund, at lovforslaget hurtigt kan komme igennem Folketinget.

Mariann Fischer Boel (V):

Det har egentlig været rart at læse det forslag, vi har til behandling i dag. Selv om stoffet måske ikke er specielt spændende, så er lovforslaget formuleret i et meget let læseligt sprog; ordet modernisering er her ikke brugt uden grund.

Forslaget tilpasser reglerne for valg til Folketinget på Færøerne efter de regler og de retningslinier, som blev vedtaget i 1987 ved revisionen af den danske folketingsvalglov.

Der er nogle ændringer, som er meget praktiske, bl.a. nogle bestemmelser om, hvilke folkeafstemninger der skal afholdes på Færøerne. Der kræves heller ikke mere stillere for kandidater, der opstiller for et parti, der i forvejen er repræsenteret i Lagtinget. Til gengæld skal en kandidat, som opstiller uden for partierne, anbefales af mindst 150 og højst 200 vælgere som stillere.

Som nævnt finder Venstre, at det er et fornuftigt forslag, som også bliver anbefalet af de færøske myndigheder, og vi vil gerne medvirke til en hurtig udvalgsbehandling.

Pernille Frahm (SF):

Jeg skal også på mit partis vegne give tilslutning til dette lovforslag, som jo er tiltrådt af de færøske myndigheder. Det er mit partis synspunkt, at når det er det, så er det noget, vi vil støtte.

Jeg vil også anbefale en hurtig udvalgsbehandling.

Poul Nødgaard (FP):

Hovedprincipperne i det lovforslag, som indenrigsministeren her har fremsat, kan Fremskridtspartiet umiddelbart tilslutte sig. Det må indrømmes, at hver og en af de 90 paragraffer ikke er studeret i detaljer, men et hurtigt blik synes at godtgøre, at de nugældende regler fra 1956 vedrørende folketingsvalg på Færøerne ønskes erstattet af regler, der i mangt og meget minder om de bestemmelser, vi har her i landet vedrørende folketingsvalg.

Jeg synes, det er godt, at bogstavbetegnelserne for de færøske partier følges, og at Lagtinget og landsstyret har anbefalet lovforslaget er også vældig godt.

I udvalgsarbejdet vil Fremskridtspartiet gerne have oplyst, hvilken konsekvens det vil få, at adgangen til valgforbund foreslås ophævet. Måske ministeren allerede her og nu i Folketinget kan svare på dette spørgsmål. Ellers afventer vi gerne udvalgsarbejdet, i hvilket vi også indgår meget positivt, således at vi kan få denne lov hurtigt igennem Folketinget.

Lis Noer Holmberg (CD):

Der er ikke meget at sige om dette lovforslag vedrørende folketingsvalg på Færøerne. CD kan tilslutte sig lovforslaget, idet vi har bemærket, at lovforslaget har været forelagt de færøske myndigheder og er anbefalet af såvel Lagtinget som af landsstyret.

Jeg ville nok også have spurgt ministeren om konsekvenserne vedrørende ophævelse af muligheden for valgforbund, men det får vi nok et svar på.

I CD vil vi også medvirke til en hurtig udvalgsbehandling.

Ole Vig Jensen (RV):

Den modernisering af bestemmelserne i lov om folketingsvalg på Færøerne, som jo meget langt følger de ændringer, som vi også har foretaget i den danske lovgivning, kan Det Radikale Venstre tilslutte sig, og vi synes selvfølgelig, det er en ekstra fordel – og vi lægger netop afgørende vægt på det – at også de færøske myndigheder har givet tilslutning til det her fremlagte.

Glønborg (KRF):

Principielt kan man naturligvis kun være glad for en harmonisering af folketingsvalglo-

ven mellem Færøerne og Danmark, og der er ikke meget heri, som vi fra Kristeligt Folkepartis side har sat røde mærker ved. Men jeg har sat røde mærker to steder.

Det ene er bemærket af to andre ordførere, nemlig spørgsmålet om, hvorfor man vil ophæve adgangen til at indgå valgforbund. Det kunne være interessant dels at få belyst, i hvor høj grad man har benyttet sig af den ordning, og om den har haft nogen betydning, dels at få lidt at vide om, hvorfor man ønsker at gå fra det.

For mig er det en ganske naturlig sag, når der kun skal vælges to repræsentanter – og der findes jo nogle flere partier end to på Færøerne – at man så også giver de mindre partier mulighed for med ræson at stille op, men også mulighed for at få en vis indflydelse på det, som sker. Så jeg vil egentlig føle, at det var en imødekommelse af demokratiet, at man bevarede muligheden for at lave valgforbund. Der er jo ingen forpligtelse til at lave det, men en mulighed. Så jeg synes nok, det var en overvejelse værd at bevare denne ret. I det mindste kan jeg ikke rigtig se, at den skulle kunne skade nogen, og i visse situationer ville den nok gavne.

Det andet sted, jeg har sat rødt mærke ved, er et sted, hvor man har indført nøjagtig de samme bestemmelser, som vi har i den danske valglov, men jeg kan måske bebude med det samme, at Kristeligt Folkeparti faktisk har et forslag klar, som vi har spekuleret på, længe før vi læste dette lovforslag. Jeg nævner det bare her, fordi vi kommer med et ændringsforslag til den danske valglov, og da den færøske valglov nu skal harmoniseres med den, synes vi, det vil være rimeligt, at vi også stiller ændringsforslaget her.

Jeg tror ikke, det vil vække den store furor, men vi har undret os lidt over, hvad det er, der gør, at vi i §§ 50 og 51 her kan konstatere, at søfolk på skibe i udenrigsfart og deres medsejlende ægtefæller kan få lov til at afgive brevstemme på skibet, lige så snart et folketingsvalg har været afholdt, og at den brevstemme, som de afgiver, har gyldighed til næste folketingsvalg. Det vil altså sige, at den, der begiver sig ud på et skib og sejler langt bort, kan være sikker på at have deponeret en brevstemme, som får gyldighed til næste valg, mens vælgere, der opholder sig i udlandet, har det sådan, at

[Glønborg]

de nok kan afgive brevstemme, men hver tredje måned skal sørge for at komme hen og få den fornyet, for den forældes, når den er 3 måneder gammel. Og det vil sige, at folk, der bor langt ude i urskoven, et sted i Afrika eller Amazonas, meget langt væk fra en dansk repræsentation, altså skal sørge for mindst hver tredje måned at komme ind for at forny deres stemme. Så lang tid er folk, der sejler på skibe, normalt ikke borte fra steder, hvor det vil være nemmere at finde en dansk repræsentation – ikke nu mere.

Jeg har en fornemmelse af, at denne forsøksbehandling af de to kategorier af mennesker stammer fra en tid, hvor man sejlede med sejskib syd om Afrika til Indien. I dag tror jeg nok, at de, der sidder langt ude i urskoven, har dårligere betingelser. Jeg ønsker ikke at gøre det vanskeligere for søfolkene, men jeg vil gerne gøre det lettere for dem, der har en tjeneste langt ude i urskoven, og derfor vil vi ganske enkelt foreslå, at de ligestilles med søfolk. Jeg kan ikke se, at det skulle volde de store problemer, så jeg håber, at der kan blive flertal for det både på Færøerne og her.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil gerne takke samtlige partiers ordførere for støtte til lovforslaget, så meget mere som det jo er anbefalet af det færøske Lagting og af landsstyret.

Jeg vil også gerne til udvalgsarbejdet komme med teoretiske modeller om betydningen af valgforbund og herunder, hvorfor det kan være en god idé, at man ikke har valgforbund, eller omvendt, hvorfor det kan være en god idé, at der er valgforbund. Det er jo helt afhængigt af, hvad man forestiller sig om virkningen af valgforbund.

Hr. Jacob Lindenskov var inde på de fordanskede bygdenavne, og jeg vil da gerne, i det omfang det er muligt, se på, om der kan ændres i de danske bygdenavne, herunder efter forespørgsel hos det færøske hjemmestyre.

Til spørgsmålet om brevstemmeafgivning for danske søfolk og i øvrigt for danskere, der opholder sig i udlandet, vil jeg sige, at der er altså den forskel, at som sømand ved man ikke altid, hvornår man kommer i havn. Man ved i hvert fald ikke, om man er i havn, inden der kommer et valg, og det kunne så medføre, at man, hver gang man var i havn, skulle afgive

en fornyet brevstemme. Man kan, hvis man har ophold i udlandet og ikke er til søs, tit og ofte selv bestemme, hvornår man kan besøge et konsulat, også efter at der er udskrevet et folketingsvalg. Men også dette vil vi gerne belyse nærmere under udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 3:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).

(Fremsat 7/10 92).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Kim Behnke (FP):**

Det er efterhånden ved at blive en dårlig vane med de mange forslag om indfødsrets meddelelse, som indenrigsministeren kommer med. Denne gang drejer det sig om 909 personer, og vi er nu for alvor ved at kunne konstatere, at det er de uhørt og efter vores mening uforskammet mange flygtninge, der kom til Danmark i årene 1984-87, der nu har været her i de fornødne 7 år og begynder at søge dansk indfødsret.

Ser vi på de 909 personer, det drejer sig om denne gang, er der en klar topscorer, nemlig iranerne: 255 af de 909 er iranere. På andenpladsen kommer folk fra Libanon med 82, og på en tredjeplads er det folk fra Tyrkiet med 81.

Meget ofte er Fremskridtspartiet, når vi i disse diskussioner ikke har villet være med til